

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Sanat Iesvs surdum & mutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA XI. POST
PENTECOSTEN.

527

Sanat IESVS furdum & mutum.

MAR. VII.

ANNO XXXII.

In cxxxvi. imaginem adnotatiuncula.

cxxxvi.

- A. Tyrus urbs.
B. Et ad vigesimum milliare Sidon.
C. Sarepta ad nouē milliaria à Sidone versus Tyrum.
D. Christum uer faciens trans Iordanem, per medios fines Decapoleos.
E. Non longe à mari Genesar offerunt illi furdum & mutum sanandum.
F. Duci illum IESVS à turba seorsum, & immit-
tit illi digitos in auriculas.
G. Exspuens in palmam suam, tetigit linguam eius, & dixit illi; Ephphethah.
H. Audi & loquitur rectè furdus & mutus.

62.

EVANGELIUM MISSÆ.

MAR. VII.

ET iterum exiens de finibus^a Tyri, venit per^b Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines^d Decapoleos. Et^c adducunt ei furdum & mutum, & deprecabantur eum ut imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius, & exspuens^e tetigit linguam eius, & suspiciens in cælum, ingemuit, & ait illi; Ephphethah, quod est, aperire. Et statim^h aperta sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius, &^h loquebatur rectè. Et præcepit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plùs prædicabant, & eò amplius admirabantur, dicentes; Bene omnia fecit: & furdos fecit audire, & mutos loqui.

ADNOTATIO.

- A. V. Rbs Tyrus, & ad vigesimum quintum milliare.
B. Sidon, ad Septentrionem: utraq, maritima: in tribu Aser Sidon, etiam si non obtinuerint eius possessionem Israëlita; Tyrus non erat in continenti, cum diuisa est terra.
C. Sarepta oppidum ad nouem milliaria à Sidone Tyrum versus. Ex his finibus, sanat a filia Cananaea, egressus per Sidonem, ad eam scilicet extendens iter, deinde inter medios fines Decapoleos IESVS venit ad mare Tiberiadis, contra Bethsaidam & Capharnaum, ubi satiavit postea quatuor hominum millia septem panibus. In hoc itinere sanauit hunc furdum & mutum.
D. Christus iter facit, trans Iordanem per medios fines Decapoleos. Est autē Decapolis regio decem urbium, trans Iordanē, circa Hippum, & Pel.

Lib. de
locis
Hebr.
Lib. 5.
cap. 16.
Mar. 5.
& 7.
Mat. 4.

& Pellam, & Gadaras: ita Hieronymus: Plinius
verò post Iosephum in numero non easdem vr-
bes obseruat, qua in re dicit fuisse varietatem.
At video vnam illam regionem Decapolim à
Marco significari, vt etiam innuit Mattheus,
& aliam fuisse à Galilæa; vt decem vrbes in di-
uersis regionibus sparsas non fuisse Decapolim
hoc loco significet Marcus; tum illud, Decapolim
trans Iordanem esse. Nam Gerasenorum regio
erat trans Iordanem, vbi Christus fuit cum in-
signem illum Demoniacum sanauit, qui tamen
cum Christo non transfretauerat, sed, vt à Christo
in ellexerat, cepit predicare in Decapoli, qua
ad montem Antilibanum spectat, post quem in-
trorsum esse Decapolim tradit Plinius.

E. Non longe iam erat à mari Genesareth,
vbi adducunt ad eum hominem surdum & mu-
tum, & obtulit eum rogant, vt illi imposset a ma-
nu salutem afferat.

F. Seducit illum IESVS à turbâ seorsum,
& immitit digitum vtriusq; manus vnum in
eius auricula. O felices aures quas digiti Chri-
sti tetigerunt, & quas eius digitus id est Dei po-
tentia, sanauit! Immitte, benigne IESVS, digi-
tum tuum in aures nostræ hominis interioris ob-
tusas & surdas, vt gloria tuam & Patris, quam

enarrant cali, terra, orbis, visibilib; & inuisibilib;
creatura, quam gratia & redemptio tua copiosa
proclamant, audiamus.

G. Spuit praterea IESVS in volam manus,
intingit digitum in saliuam, deinde tangit di-
gito saliuam imbato, exert am muti linguam, su-
spiciens in celum ingemit, & dicit, ephphethab,
ita enim Marcus ex Chaldoeo תפוחא *tephoucha*,
per syncopen dempto e medio Thau, & duplicato
D propter daghes, & mutato T in R. Latinus
interpres quæsit alterum q in alijs imitatus est
Græcum, significat verò aperire.

H. Surdus & mutus recepta salute audit &
loquitur perfecte, mirantur turba; ipse gratias
agit Christo. Imbue, obsecro Domine Sancte
IESVS, tuâ saliuâ & gustu linguam nostram, vt
ex interno sensu, & spiritus suauitate, tum
sanctum nomen laudemus in secula. Sed quid
hic est noue rei? Cur ingemit IESVS, quod
non legitur nisi bis fecisse, hic, & sequenti capi-
te Marci? & ibi quidem ad Pharisæorum duri-
tiam cordis deploratam ingemit, sed hic cur-
nam? Vt ostenderet difficultatē sanatis spiri-
tus in ijs, qui nec auditum habent interiorem,
nec linguæ officium ad orationem exercent.

MEDITATIO.

O Beatum te surde & mute. Felicem tuam
surditatem & insipientiam, faustas aures &
linguâ, quas Christus Dei filius & vnus suis
digitis tetigit, sua saliuâ inunxit, sua potentia
sanauit. Quid igitur? quid antequam sanitate
reciperes, quid in ipsa sanatione, quid postea
sensisti in te? explica nobis rem totam, bonè
surde & mute. Audite ergo. Non audebâ ego
ad Christum accedere, quod nec illum roga-
re mutus, nec audire si quid mihi loqueretur
surdus poteram: cupiebam quidem sanari,
incipiebam etiam interiùs audire Christum;
ipse enim mouebat silenter cor meum, & ad
se fidem que sui alliciebat: incipiebâ item ali-
quid illi loqui silentio, & respondere ad inter-
nam illius vocem; itaque turbæ omnibus si-
gnis capitis, manuum, linguæ, innuebam vt
me ad IESVM adducerent. Adducunt, si-
stunt ante bonum IESVM, deprecantes vt
mihi manum imponat, credentes futurum id
quod ego credebam, vt illa manuum impo-
sitione fieret mea sanatio. Vidit IESVS illorū
& meam fidem, & ampliori me prosequutus
est benignitate: non imponit enim solū

manū, sed me abducit primū à turba, quod
non tantū fecit exteriùs, sed interiùs etiam
segregauit me à turbis mearū cogitationum,
& ab alterius turbæ contagio: animo meo vi-
delicet auulit primū peccatorum contri-
tionem, deinde pacem & tranquillitatē, quod
ego tum primū sensi in me fieri, cum me
apprehendit manu sua IESVS, & abducere
cepit seorsum; quasi viderem à mea & mun-
di malitia me separari: ego verò sequebar vo-
lens, lubens, magna animi suauitate delibu-
tus. Euge bone surde & mute. Ergo te manu
tenebat IESVS, te ducebat, te segregabat ab
omni & turba & turbatione. Quid praterea
intelligebas fieri illa separatione? Diuinam
Christi in me familiaritatē & benignitatem:
vnde augebatur in me fides in IESVM, &
fiduciæ robur, & amoris suauitas. Quanquam
postea percepi illud simul insinuari, qui sur-
dus ad vocem veritatis est, & ad orationē mu-
tus, nec quicquam vel audit vel loquitur è
sensu spiritus sui deuotè, cum esse admonen-
dum vt à peccatis primū, à malis occasio-
nibus veluti à turba secedat, quo curetur à
Chri-

Christo. Sic eras animo iam & cogitatione affectus: quid præterea sensisti vbi in aures tuas filius Dei diuinos digitos immisit, vbi suo spūto linguam tuam tetigit, postquam in cælum suspexit, ingemuit, & dixit, adaperire? Audite Dei in me mirabilia. Vbi me secretò apud se abduxit, non sanauit statim, sed parauit animum meum ad diuinū beneficium recipiendum: tangens quidem aures meas digitis suis, excitabat meam fidei imbecillitatem, infundebat non animo solū, sed aures, & corpori meo mirabilem quandam vim & suauitatem: quasi se agnosceret natura à Creatore suo tangi, & in melius renouari, & veluti exultaret. Vbi verò salua sensi imbui linguam meam, animam meam gustum aduertit immutari in me, expelli noxium rerum humanarum, conciliari rerum spiritualium iucundum & salutarem saporem. Tactus vterque spiritum quendam excitabat in me, qui interiori quadam significatione declarabat non esse illos digitos, illam saluam hominis tantum, sed simul Christi, Dei omnipotentis, salutis sempiternæ. Erectus eram summa animi expectatione, & attendebam totus in alias Christi operationes: mouit verò me vehementer vbi ad cælum suspexit, & quasi me leuauit ad mysticam diuinitatis prægustationem: gemius autem, vt perciperem illum Dei gemitum ad me attinere, meumque gemitum efflagitare, innuere aliqui quàm sit difficile animum curari qui nec audiat verba veritatis & salutis, & minus ad orationem sit: hæc erant præparationes. At verò cum dixit, Ephphata, id est aperire, illæ omnes præparationes, & quasi motus ad salutem & animi & corporis mei suam sunt perfectionem consequute: *Psalm. 117.* aperta sunt iustitiæ portæ, & ingressus audiui potentias Domini, confessus sum Domino, & recordatus sum iustitiæ Dei solius; incepti vndique audire magnalia Dei & virtutes eius, quæ continenter facit & operatur: animaduerti creatum in me interiorum auditū cordis & mentis meæ, simul suauissimus accessit exterior auriū auditus & perfectissimus. Fece- runt hæc dona Dei vt intelligerem mirabilia quæ fecerat in me benignus & magnus IESVS. Et enim ante hæc omnia intellexeram

peccatorum meorum remissionem præcessisse; tum verò lingua suo vinculo soluta, cum interiori, tum exteriori, exultauit ad laudem & gloriam Dei & Christi eius prædicandam, repleta est cælesti dulcedine, gustauit & vidit quàm bonus, quàm suauis est Dominus, exiit in gratiarum immortalium actionem, celebravit Dei in me miserum & abiectum hominem misericordiam. Sed quid est quòd tam studiosè hæc intelligere voluistis? caute ne aliqua sit cum aueritate hac vestra coniuncta curiositas, incumbite in imitationem mei. Puratis non esse vos surdos & mutos? Si ita existimatis, ibi verò magis estis & surdi & muti. Quis enim ex vobis non habet cordis aures ad veram & claram Dei vocem oclusas? quis inspirationes bonas spiritus agnoscit? quis contra malas auersatur & rejicit? quis ad interiores aurium spiritualium delicias puras & sanctas attingit? quis præterea est assequutus vel exercet suauem illum & viuacem gustum vitæ, passionis, mortis, resurrectionis, & aliorum mysteriorum Christi? quis gratiæ percipit & virtutum fragrantiam? quis contra turpitudinem peccati & fœditatem penitus abominatur? quis porro ex gustu & auditu spirituali loquitur? quis non potius aridè verba sua effundit, & in aërem disperdit? quis in verbo non offendit? Omitto alia innumera- *Iacob. 3.* bilia in hoc genere: vno tantum verbo perstringam vestram tepiditatem & inconstantiam. Vobiscum similiter se gessit Christus atque mecum: eratis in turba seculi, surdi & muti, segregauit vos Christus ex ea turba per vocationem religiosam, per exercitia spiritualia: in eo recessu tetigit & aperuit aures vestras, vt verba eius audiretis & mysteria: addidit gustum consolationum spiritualium, cum facultate meditationis & orationis: rursum verò confirmauit hunc secessum, hæc dona per religionis ingressum; ibi continenter auget, nisi vos impediatis. Ad dona Dei ne suis desides, illis vniunt, illis cooperamini, ne in magnum iudicium incidatis. Gratias tibi ago, magne & sancte IESVS, quòd me tam fructuosè per surdum & mutum docuisti: fiat, obsecro, efficax in me hæc doctrina. Amen.

Yy DOMI-